

## kultuur

### Arvustus. Pead pidi pilvelinnades



"Pilvelinnad" Autor/allikas: Stanislav Stepaško

## KUNST

**Karin Paulus**

Eile kell 12.33

### Katrin Pere vaipade näitus "Pilvelinnad"

Kunstihoone galeriis avatud kuni 23. juulini

Katrin Pere on eesti tekstiili üks vedureid – jõuline ja isikupärane, tabavate teemadega autor. Isiksusena avaneb ta seinavaipades, mille seast on laiemalt varasematest aegadest tuntud kummalised, päkapikumütside merd meenutavad teosed.

Värskeim isikunäitus "Pilvelinnad" koondab maalilisi seinatekstiile. Näitusel on esimesed selle teemaga süvitsi minevad teosed pärit 2012. ja 2013. aastast, ent enamik taieseid on valminud tänavu. Pere kasutab omapärast autoritehnikat: ta laob ülestikku mitmesuguseid lappe, õmbleb kokku ja tikib läbi erinevaid materjale ning nõnda tekib läbikumav, kihiline ja sestap ka tähendusterohke kooslus.

Nõnda pistavadki uudishimulikud näitusekülastajad praktiliselt nina vastu vaipu, piiluvad teoste taha ning diskuteerivad nipika tehnilise lahenduse üle. "Pilvelinnad" viib meid tagasi paljudele vaid lapsepõlves omasele arnotalilikku looduse tajumisse ja imestamisesse. Taevas on korragi nii suur ja lõputu, pilved puhvis või kihilised, ergav päike hämmastav.

Nii näeb näiteks "Õhtustes uitajates" seda meeletut värvikat veetlevust (mida kiputakse kergesti kitsiks sildistama), mida kätkeb endas loojangu ajal vaikselt hämarduv taevas. Ka "Suure pilve loojangu" kompositsioonis on palju seda

hirmutavat ilu. Väga võimas on ka "Õhtune äike", kus raske pilv laiub roosalt õitseva taevatriibu kohal.

Seda ja mitmeid teisi Pere töid võikski pidada kujutatavateks – tänu polsterdustele ja aplikatsioonidele on visuaalne mulje pilvedest suisa realistlik. Mõned, esmapilgul vaat et liiga lihtsalt trikoloori moodi sinimustvalged teosed nagu "Üks", avavad end alles uurimisel, et avastada tegelikkuses aluseks olnud sisemine side loodusega.

Võimas on ka öise pimeduse portree – "...uinuda, võib-olla undki näha..." (2012) –, kus kunstnik musta varjundeid ja öös olevaid asju laseb aimamisi tajuda. Perele omast temperamentsust kannab kõige paremini "Ohtlik" – helepunasel taustal õhuliselt läbi kumavad mustades, hallides ja valgetes toonides sädelevad pilved.

"Taeva taga on taevas" avaneb aga pilvekihtide vahel tähistaevas, mis kavalalt koosneb looritatud sädelevast kangast ning hõbelõngadega pistetest. Lustilist nautlemist ja helgust on kõige enam "Suves taevas", siin on vaipa tulnud vaat et neonrohekaid-kollakaid toone, mis aga mahedamat sorti juulikuist meeleolu edasi annavad.

"Kuumuse" mustjaspunaka, raskelt kollase maa kohal kummuva pilve piiri saadavad aga piisad ja lehed. Kohe on oodata kõva mürinat ja sadu! Seevastu kevad on võimalustele valla, hele, praktiliselt olematu oma läbipaistvuses.

Katrin Pere loomingu suurus peitub heas nägemisoskuses ning võimes taasluua ümbritsevate pilveräbalate, -tupsude, -rüngaste ning -looride imetabast kohalolu. Taevalike valikutega vahendab kunstnik mütoloogilise mõtlemise seisukohast midagi jumalikku, ent ka teaduskeskne maailmapilt demonstreerib inimese kahvatust loodusjõudude suuruse kõrval. "Pilvelinnade" väljapanekuga kehtestab ta end filigraanse meisterlikkuse ning suurepärase kujundiloomega autorina ning paljudele vaatajatele täiesti üllataval viisil looduse kujutamise žanris tugeva tegijana.

*Fotode autor: Stanislav Stepaško*

